

บทเพลงอันทรงคุณค่า
ความเป็น 'พิบูลสงคราม'

รวบรวมโดย
สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญบทเพลงทรงคุณค่าของชาว “พิบูลสงคราม”

	หน้า
ก. ยุคฝึกหัดครู - วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก (2498 - 2537)	1
1. เพลงฝึกหัดครูพิบูลสงคราม	1
2. เพลงร่ำวงฝึกหัดครู	1
3. เพลงดอกกล้วยไม้	2
4. เพลงฝึกหัดครูชนบท	2
5. เพลงครู	2
6. เพลงบวงสรวงเทพเจ้า	3
7. เพลงอธิษฐานลอยกระทง	3
8. เชิญพระขวัญ	3
9. ร่ำวงคล้องช้าง	4
10. เพลงมาร์ชวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม (สวดี ผกาพันธ์ ขับร้อง)	4
11. แห่ส่งรวมใจ (ขับร้องหมู่)	5
12. แม่พิมพ์พญา (ขรรยง เสถานนท์ ขับร้อง)	5
13. อ้อลา - อาลัยพิบูล (บุษยา รังสี ขับร้อง)	6
ข. ยุคสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2538 - 2546)	6
1. มาร์ชสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	6
2. ขวัญใจชาวพิบูล	7
3. ทะเลแก้วและวังจันทน์	7
4. นทีน่านธารฝัน	8
5. ที่สุดของความหวัง	9
6. ถิ่นสู่เหย้าชาวพิบูล	9
7. ลาแล้วถิ่นพิบูล	10
8. พิบูลดิน	11
9. ถิ่นสวรรค์ขวัญพิบูล	11
10. เรืองเพลงมงคละ	12
11. พิษณุโลกเมืองมหाराช	13
12. ราชภัฏศุคติ	13
ค. ยุคมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2547 - ปัจจุบัน)	14
เพลงมาร์ชมหาวิทยาลัยราชภัฏ	14

ยุคฝึกหัดครู - วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก (2498 - 2537)

เพลงฝึกหัดครูพิบูลสงคราม

พวกห้อง น้องพี่ ชาวสี่เขียว (ชาวสี่เขียว)	ฉลาดเฉลียวเขือกเขินเป็นนิสัย (เป็นนิสัย)
ศิลาธรรม วัฒนธรรมประจำใจ (ประจำใจ)	เกียรติวินัยยึดมั่นนิรันดร์ (นิรันดร์)
ฝึกหัดครู ฝึกหัดครู เชิดชูศรี (เชิดชูศรี)	ตามคคิณ โนสุสโมสร (สโมสร)
เรื่องชีวิมีวิชาไม่อาทร (ไม่อาทร)	ไทยถาวรคงอยู่เพราะครูดี (เพราะครูดี)
ฝึกหัดครูรู้เรียนเพียรศึกษา	เป็นสถาบันประเสริฐเลิศวิถิ
กล่อมเกลายาวชนเป็นคนดี	สร้างสรรค์สิ่งทีพัฒนาไทย
ฝึกหัดครูพิบูลสงคราม	สร้างความสูงเด่นสมนามไกร
ต้องแท้แม่พิมพ์ใจใส	สร้างให้ประสิทธิ์สัมฤทธิ์ผล

เพลงร่ำวงฝึกหัดครู (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

พวกเราฝึกหัดครู อันภูมิรู้ดีเด่น	ขามเรียน เราก็เรียน ขามเล่น เราก็เล่นเริงใจ
ชื่นชมนิชมแต่สิ่งที่ศิวิไลซ์ ฟั่นฟูวัฒนธรรมไทย	แคล้วคล่องว่องไวชำนาญงาน
รอบรู้กิจการงานทั่วไป	เลื่องลือก้องเกียรติไกล ป.กศ.ใหญ่ยิ่งขงถาวร
ร่วมเรียน ร่วมรักสมัครสมาน มิตร มั่น	อาจารย์ เดียวกัน เลิศทั้งนั้น ไม่ต้องอาทร
วิชาไม่ต้องว่าต้องวอน ถึงคราวก็ไปทัศนางร	ฝึกหัดฝึกสอนเขาวชนจนเชี่ยวชาญ
รอบรู้กิจการงานทั่วไป	เลื่องลือก้องเกียรติไกล ป.กศ.ใหญ่ยิ่งขงถาวร

เพลงดอกกล้วยไม้ (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

- (สร้อย) ดอกเอ๋ยเจ้าดอกกล้วยไม้ ออกดอกช้าสักเพียงใดก็รอกันได้ถึงวันนี้ วันนี้
ป.กส. นั้นใครว่าไม่ยาก แหมตราครุฑรำล้าปานะ ไม่อยากบอกใคร
ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย (ซ้ำ)
ใครไม่เอาใจใส่ เป็นได้ E ได้ E
- (สร้อย) ดอกเอ๋ยเจ้าดอกกล้วยไม้ ออกดอกช้าสักเพียงใดก็รอกันได้ถึงวันนี้ วันนี้
ป.กส. นั้นใครว่าไม่ยาก แหมตราครุฑรำล้าปานะ ไม่อยากบอกใคร
ต้องรู้จัก ฝึกหัดสอนให้เข้าใจ (ซ้ำ)
กว่าจะจบกันได้ ตั้ง 2 ปี 4 ปี

เพลงฝึกหัดครูชนบท (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

ฝึกหัดครูชนบท เข้มแข็ง ทรหด อดทน ฝืนฝ่า
ห้องที่ถิ่นใดพวกเราไป ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนา
เพื่อให้ก้าวไกล ในวิชา และทุก ๆ สิ่ง
ทุกแห่งทุกหน เรากล้าผจญเพื่อให้เกิดผล ผลพา
ลำบากไม่คิด เราต่างอุทิศเพื่อชุมชน (เพื่อทุก ๆ คน)

เพลงครู

ครู ครู ครู เกิดเป็นครู ใจเป็นครู
ครู ครู ครู เชิดชูเกียรติของครู
ครู ครู ครู ต้องรักษาศักดิ์ศรีครู
ครู ครู ครู อุทิศตน ฝึกเยาวชน เป็นพลเมืองดี
ครู ครู ครู ประพฤติให้เป็นคนมีศีลธรรมดี
ครู ครู ครู หมั่นคิดค้น ให้เลิศล้ำ เป็นคนมีภูมิดี

เพลงบวงสรวงเทพเจ้า

ในวันลอยกระทง (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

ทำนองขับไม้บัณเฑาะว์

โอม โอม ขอบังคม พนมหัตถ์

น้อมมนัส บูชิต พระอิศวร พระนารายณ์ ผู้ประมว

สรรค์สร้างสิ่ง ถ้วน โลก

ขอพรเหล่านี้ข้าปัญญาเฟื่อง เกียรติประเทืองเด่นแท้แผ่สาขา

ฝึกหัดครู (อาจเปลี่ยนเป็นพิบูลสงคราม) อยู่ไหน

ให้วัฒนาเป็นรากฐานการศึกษาอันถาวร

เพลงอธิษฐานลอยกระทง (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

โอ้แม่คงคาชลาลัย สะอาดใสหล่อเลี้ยงผืนไพร

ล้างราทิน ถิ่นบุญ พุณชีวิตร เราน้อมจิตขอขมาธาราไหล

อันบาปกรรมทำต่อขออภัย บาปน้ำใจของง้างสร้างให้คือ

วิลาศล้ำค่าเย็นตลอดยุค มลทินทุกซ์ มลายเจิญเป็นสุขศรี

จงไหลเรื่อยเรื่อย เพลียง เลี้ยงปฐพี กระทงนี้กราบลงแม่คงคาเอ

เชิญพระขวัญ (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

ขวัญเจ้าเอ ขวัญเอขมาสู่องค์เอ

ขวัญเจ้าเอ ขวัญเอขมาสู่องค์เอ

ขอเชิญพระขวัญ เมื่อวันเดือนเพ็ญ ให้อยู่ร่วมเย็นอย่างนี้ไปไหน

ขวัญเจ้าเอ ขวัญเอ ขวัญเจ้าอย่าเลยไปไกล

อย่าเที่ยวจนเพลิน อย่าระเหินระหก อย่ามัวชมนก อย่ามัวชมไม้

ขอเชิญขวัญเจ้ารีบเข้าสู่กาย อย่าลืหนึ่หาย เลยนะขวัญเจ้าเอ

ร่วงคล้องช้าง (อนงค์ นาคสวัสดิ์)

คล้องเถิดมาคล้อง อย่างดออย่าง้อง มาคล้องเอาตัวงามเอย

(ร้องซ้ำจนกว่าจะคล้องได้)

* (ร้องเร็ว ๆ) คล้องช้างได้มาแล้วหวย	คล้องช้างได้มาแล้ววา	ตัดยอดให้มันสั้น ๆ
ไม่ต้องรคน้ำให้มันเสียเลย	ต้นเคยใบเคย	ต้นเคยใบเคย
ยอดเคยแขนงเคย	โอเลจันทร์เจ้า	อย่ามาโอเลจันทร์เจ้า
อย่าได้ลืมนกันเสียเลย	รักกันเอาไว้เกิดหวย	พวกเราเก็เคยรักกัน
	(ซ้ำ *)	

มาร์ชวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

พวกห้องน้องพี่ชาวสี่เขียว	ฉลาดเฉลียวเชือกเข็นเป็นนิสัย
ศีลธรรม วัฒนธรรม ประจำใจ	เกียรติวินัย ยึดมั่น นิรันดร
ฝึกหัดครู ฝึกหัดครู เชิดชูศรี	สามัคคี ภิญ โฉย สโมสร
เรื่องชีวี มีวิชา ไม่อาทร	ไทยถาวร คงอยู่ เพราะครูดี

(* วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม)

เลื่องลือนามงามประเสริฐเลิศวิถิ	กล่อมเกล่า เขวชนเป็นคนดี
สร้างสรรค์สิ่งที วิวัฒนาไทย	วิทยาลัยครู พิบูลสงคราม
สร้างคามสูงเด่นสม นาม - ไกล	ถ่องแท้ แม่พิมพ์ใจโล

สร้างให้ ประสิทธิ์สัมฤทธิผล (ซ้ำ *)

แหล่งรวมใจ

แหล่งรวมใจรักสมัครสมาน
สูงส่งทรงสิทธิ์เสริมชีวิตงาม
ผลิตครูปฐานแห่งการศึกษา
ผลเกิดโดยอ่านพองงานวิจัย
อยู่กับงานการเป็นแม่พิมพ์
เหลือความหวังยังอยู่โลกรู้คือครูแห่งคน
แหล่งรวมใจมิตรสนิมสนม
มิตรเก่าคนใหม่ผันไปหวนมา

พร้อมปณิธานตระการทุกยาม
พิบูลสงครามนามนี้ชื่อไกล
รู้หลักพัฒนาประชาชาติไทย
ถ้วนการครวญใคร่ทู่เมปัญหาเพื่อประชาชน
ทุกซอกยังข้มขึงในเกียรติคน
กล่อมเกลตาเขวชนให้มีวิชา
น้องพี่กรรมช้ร่เม้นทุกครา
ซึ่งในคุณค่าวิทยาลัยไม่เสื่อมคลายเอย

แม่พิมพ์พญา

จากสรวงมาเยือนหล้าหรือไร
หรือได้พรพิณส่ง
ผ่องผิวพรรณใครปั้นขวัญมา
หญิงขอลงามทุกนามแพ้วาย
เด่นเป็นดาวพิบูลสงคราม
เก่งการเรียนพากเพียรอาจิน
มีขวัญครูชูชื่อสองแคว
พร้อมด้วยพรพระพิมพ์ล้ำค่า

ใครต่อใครตะลึงแลหลง
เชิญโฉมลงมาอวดความสวยพริ้งพราย
งามจับตาเกินคำบรรยาย
ยามเอื้องกรายราวกับอัปสรเดินดิน
เลื่องลือนามโฉมอินทนิล
สุดถวิลยุพินโสภา
เป็นเกียรติแก่วงการศึกษา
นางพญาเธออดพิมพ์แท้แม่พิมพ์

อามาลย์พิบูล

ร่วมเรียนกันมาแหล่งศึกษาให้คุณจนเจอ
ลาแล้วครูซึ่งสั่งสอนวิทย์ให้วัยหวาน
ไอ้อินทนิลห้วงถวิลถิ่นบ้านศาลาโชค
ความรักยังมั่นตราบสายน้ำน่านยังไหล
กราบขอพรพระพุทธชินราช
ขอเป็นมิ่งขวัญนิรันดร์ไปคุ้มใจเรา
ไม่อย่าจากเลยแต่เราฝันเอ๋ยคำอามาล
กระซิบมือนั้นกระซิบเสียงต้นสะท่อน

ความหวังที่ลานมะเดื่อจดจำได้เตือนใจไปนาน
ลาหอนอนเหมือนลาบ้านอยู่มานานจำไกล
ลาแล้วพิชฌโลกแผ่นดินไมตรีเต็มใจ
ยังรักรอพบกันใหม่จากกันไกลไปดี
พระคุณบุญชาติเรศวรทรงศักดิ์เป็นศรี
เชียวขาวประดับชีวิที่มีวิชาเป็นเอกอาภรณ์
รอยยิ้มเราเปื้อนน้ำตาบอกกันว่าจำอามาลาจารย์
ลาแล้ว...ลาแล้ว...ลาก่อนออกอาวรณ์อาลัย

ยุคสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2538 - 2546)

มาร์ชสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

- 1-1 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เถลิงเกียรติงามเด่นนามเพราะองค์พระทรงชัย
ภูมิพลมหาราชเจ้า พระร่วมเกล้าพระราชทานให้ “ราชภัฏ” คือข้าบาทไท้ ใฝ่ใจภักดี
- 1-2 ตราสำคัญ “ราชภัฏ” ทรงค่าเหนือใด ภาคภูมิหทัยมั่นคงวินัย สามัคคี
สถาบันของเราเลอค่า เชียวขาวสง่ารุ่งโรจน์นานปี ราชภัฏพิบูลศักดิ์ศรีลือไกล
- 2-1 กล้าหาญ ชี้อัตถ์ ขันอดทน เราทั่วทุกคนพากเพียรมิเคยท้อใจ
สถาบันพิบูลหล่อหลอมวิชาการให้ มุ่งเจียรไนให้เราเป็นเพชรสำคัญ
- 2-2 กราบพระพุทธชินราชสูงสุดเคารพ ทูนเทิดน้อมนบองค์พระนเรศวรท่าน
จักจารึกพระคุณจอมไท้ ไว้เท่าชีวิต เหล่าข้าบาทนั้น ซึ่งคุณอนันต์ของพระองค์
- ทริโอ 1 ขอตั้งสัตย์ปฏิญาณ จะเทิดทูนเกียรติสถาบันเราให้สูงส่ง
ราชภัฏพิบูลจะต้องดำรง ทรงศักดิ์ทะนงไปทั่วธรณิน
- 2 ขอให้สรรพวิชา เพื่อพัฒนาให้ไทยเจริญค้ำจินต์
จะของรักภักดีชาติพิทักษ์แผ่นดิน เทิดศาสนาพระสยามินทร์ชั่วนิรันดร์

ขวัญใจชาวพิบูล

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ” จังหวะ : กวีกวอทซ์

ผู้ร้อง : พล.ร.ท.บรรเจิด พันธุ์เจริญ

สวดยเอยพราวผ่อง
สวดยเหลือเนื้ออุ่น
คิ้วคางสมส่วน
แย้มเขื่อนมาให้
อยากถามเนียนวลสักหน่อย
ถ้าหากว่ายัง
น้องเอ๋ยเนื้ออุ่น
แม่นใครซิดไกล

เนื้อทองของชาวพิบูล
แม่คุณหยาดฟ้ามาหรือไร
ผิวนวลเขี้ยววนฤทัย
อกใจผวาละเมอคลั่ง
น้องน้อยมีเจ้าของหรือยัง
พี่พอมีหวังบ้างหรือไร
ขวัญใจพิบูลใจใด
อกใจหลงไหลมิได้เลย

ทะเลแก้วและวังจันทร์

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ”

ผู้ร้อง : พล.ศ.ศิริพร ไชยเมือง

ทะเลแก้วถิ่นแดนชวนฝัน
ประมวลความดีไว้พร้อมมูล
ทัศนทิวรมย์รื่นชวนชื่นมนัส
ผูกใจเราเอาไว้ทุกยาม
เมื่อลมหนาวเย็น
หอมระรวยกาสะลองซาบซึ้ง
เห็นบัวสะพรั่งคู่ช่างสกลไส
จะมองไหนรอยจารึกนั้นมี

เป็นเขตขวัญของชาวพิบูล
มีความอบอุ่นเพียบพร้อมความงาม
ชาวราชภัฏพิบูลสงคราม
ที่นี้มีความหลังอันตราตรึง
วิหคเหินบินมาพักมาพึ่ง
คิดครี้งอยู่ทั้งคาปี
มวลแมกไม้ในวรรณคดี
ว่านี่คือที่ของ “พระองค์คำ”

(ดนตรีรับ...)

แะมาฝ่งวังจันทน์ก็ซึ่ง
แมกไม้เรียงรายแสนสวยงาม
ทะเลแก้วและวังจันทน์นี้
สมานใจกันเอาไว้ไม่แปร
ถิ่นแดนล้ำค่า
อันวิชาพาเรามีศักดิ์ศรี
แม้กายห่างก็ยังถวิล
ไม่ขอลืมกลิ่นดินฟ้าสายลม

ชวนให้รำพึงละนึ่งทุกยาม
ชมลำน่าน่านครุการเรือนแพ
เป็นที่ซึ่งชาวพิบูลซึ่งแด
ที่นี่ให้แค่รักและความดี
ได้ศึกษาวิชาเพื่อชีวิ
เกียรติดีทั่วทุกสังคม
ถึงถิ่นที่รักด้วยใจนิยมน
อ้อมรักที่ห่มหัวใจแรมปี

นทีน่านธารฝัน

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ” จังหวะ : สโลว์แทงโก้

ผู้ร้อง : โสมรศมี เกวานันท์ - เสกสรรค์ กุสุมภ์

- ญ. ริมธารฝัน นทีน่านเมื่อจันทร์ฉายพร่างพรายสุดแสน
ช. มีสองเราสัมพันธ์แนบแน่น ไม่คลายไม่แคลนเสมือนขุนเขาคงมั่น
ญ. หวานน้ำคำ จะจดจำจารึกทุกคำเชิwnัน
ช. ดวงใจเอ๋ยมิเคยจะหลอกลวงกัน อย่าหวั่นให้ใจระคาย
ญ. ขอให้รักมั่นมีวันจาง
ช. เหมือนทะเลแก้วซิดข้าง วังจันทน์นิรันดร์ไป
ญ. หนุ่มราชกัญนี้ปากหวานครั้นที่จะฟัง อย่าหวังว่าเชื่อใจ
ช. ไม่เชื่อพี่แล้วจะเชื่อใครไหนลองบอกไป ว่ามีชายไหนรักใคร่เกินกว่า
ญ. ถ้าหากพี่รักต้องสาบานและให้สัญญา ว่าไม่แรมราร้างห่างไกล
ช. ขอสาขาน่าน่านเห็นในดวงใจ
พ. และจงอวยพรรักให้ สองดวงฤทัยสมปอง

ที่สุดของความหวัง

ทำนอง-คำร้อง : "พรพิรุณ" จังหวะ : ปีกิน

ผู้ร้อง : จินดารัตน์ สมบูรณ์

ที่สุดแห่งความหวังของฉัน คือวันที่ฉันภูมิใจ วันที่มีพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อนซิดใกล้
ได้ไปเป็นสักขีพยาน ร่วมปลื้มใจชื่นชมยินดี พลอยชื่นสุขสรีรคามกัน ฉันได้รับปริญญา สักคี่ศรี
เลอค่าพร้อมนั้น จากราชภัฏพิบูลฯ

สมแล้วที่หวังไว้ในดวงจิต จะสร้างชีวิตเพื่อวงศ์ตระกูล เกียรติสถาบันนั้นเพิ่มพูน
ไม่เพียบพร้อมสักคี่ศรีที่มั่นคง จะจดจำคำสอนนานา นำพาชีพยังดำรง เชิดชาวคงเดือนให้
ได้รู้ถึงความสูงส่ง ให้ตระนงสักคี่ศรีในตน

กินสู่เหย้าชาวพิบูล

ทำนอง-คำร้อง : "พรพิรุณ" จังหวะ : กั้วราชา

ผู้ร้อง : กฤติยาพร กลพิสูทธิ์

ต้นคั้นในหัวใจ

คิดถึงจนสุดรำพัน

กาสะลองขาวนวล

คอย คอย คอยอยู่จนเพื่อ

แล้วก็ได้เจอกัน

กินสู่เหย้านี้หนา

มาสีชาวพิบูล

คิดถึงคราวสู่วังจันทน์

ที่จากกันไปได้มาพบกัน

เฝ้าแค่ไผ่ฝืนจะได้พบเจอ

ได้กลิ่นยังชวนให้ใจละเมอ

ดวงหทัยมองเหม่อไม่เห็นมา

เมื่อวันสำคัญหวานกลับมาหา

วันที่คอยหารักรวมร่วมขวัญ

มาเพิ่มมาพูนผูกใจสัมพันธ์

ทุกข์สุขด้วยกันอยู่ตั้งหลายปี

(คนครึ่งรับ.....)

ราชภัฏพิบูล
ทั้งทะเลแก้วฉนี้
คืนสู่เหย้าแล้วนา
ณ รั้วรอบเขตเขียวขาว

นบไหว้เหล่าอาจารย์
ผองศิษย์มันสรัทธา
พระนเรศวร ใต้
ทั้งหลวงพ่อกว้างมิ่งขวัญ

เคยได้เกื้อกูลซ่อมชาวซึ่งดี
แดนศักดิ์แดนศรีที่ครองคุ้มเรา
มาราบดินฟ้าที่เคยได้เนา
มาสู่ความฝันเก่าอัน โสกา
ท่านสั่งสอนเราเป็นหนักเป็นหนา
ทุนเทิดบูชาพระคุณทั่วกัน
สถิตกลางใจอยู่ไม่เว้นวัน
คือสิ่งยึดถือมั่น ไม่ร้างเลือน

ลาแล้วฉนี้พิบูล

ท่านอง-คำร้อง : "พรพิบูล" จังหวะ : สโลว์

ผู้ร้อง : โฉมฉาย อรุณฉาน

ขอลาก่อนแล้ว
ทงสะลองที่แสนงาม ดอกข้าความอาวรณ์
หลายปีที่อาศัย
ราชภัฏสถาบัน ที่ฉันทนุจิใจนาม
ไฉ่ฉังฉันทน์ฉันทน์ขวัญ
สุดเลลยถึงความสำคัญนั้นหนอ ขามจะลา ออกผวาน้ำตาคลอ
ขอลาเพื่อนขวัญ
ลาถิ่นรักชาวพิบูล เกื้อหนุนเรามาฉนาน
ขอจำจากลา
หลวงพ่อกว้างพุทธชินราชไชรั ไปรดให้พรปวงเรา

ทะเลแก้วโสโกใจพิไรครวญคร่ำ
ขอลาไปก่อน ขอลาจร โสโกใจจนสุดคร่ำพัน
หักพังและได้ศึกษาความรู้ฉนั้น
พิบูลสงคราม ชื่องดงาม ไครหขามมิได้เลย
งดงามเกินเปรียบเปรย
และครูอาจารย์ที่เคยให้ความอบอุ่น
ขอสาขน้ำฉาน เห็นดวงฉาน ว่าแสนเศร้าโสโกใจ
ขอสัญญาว่าจะมาเยี่ยมเยือนกันใหม่
เมื่อใดคืนเหย้า เขียวขาวเรา จะเข้ามาราบกราน

พิบูลเดิน

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ”

ผู้ร้อง : อ.ขงบุตร เค็ดแก้ว ร้องหมู่

พิบูล พิบูล พิบูล ร่วมเทิดทูนพิบูลสงคราม	ราชภัฏลีโอนาม พิบูลสงครามเกริกเกรียงไกร
เข้มแข็ง มานะ อุดม เราสู้จนกว่าจะขาดใจ	ก็หาวิชาการใด เราจะก้าวไปทั่วทิศทุกทาง
ทั่วถิ่นไทย ไกลใกล้ร่วมใจทุกอย่าง	เชียวชาวปาวร้องนำทางปวงชน เราต่างพัฒนา
เดิน เดิน เดิน รีบเดินให้เจริญรุดไปข้างหน้า	เพื่อนห้องพี่น้องเรามา เหล่าปวงประชา
ร่วมร้องไชโย...ไชโย...ไชโย	

ถิ่นสวรรค์ขวัญพิบูล

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ” จังหวะ : รุมบ้า

ผู้ร้อง : วิศณุ มหามิตร

เขตรั่วเชียวชาว	พริ้งพราราวเสกสรรค์
ดั่งเมืองสวรรค์ฝันชมชวนภิรมย์รื่น	ดอกไม้งามละลาน ชวนสำราญชีวา
ชั่ววันชั่วคืน พรั่งพลั่วลมรื่น	ชื่นนาสาดกาสรรพ
กลีบขาวล้าของ	กาสะลองชวนละนึ่งนั้
กลืนเจ้าผูกพันหัวใจ	ไม่รู้คลายสร้างชา
ราชภัฏจำกลืนนี้ทุกวันเวลา	คู่ขวัญพิบูลมา เหมือนจันทราคู่ฟ้าและหมู่ดาว

(ดนตรีรับ.....ร้องอีกเที่ยว)

เมื่อมาได้พบ	เห็นความงามอะคร้าว
เหนียวจิตใจน้าวให้หวานหวานมาใหม่	ทะเลแก้วเอ๋ย ทิวทัศน์ครึ่งใจ
ให้ยากจะลืม ยิ่งหลงไหลได้ปลื้ม	เมื่อถึงเขตวังจันทร์

กราบพระนเรศวร

โอรสหาราชขวัญ

ผู้ทรงกู้เอกราชของไทยคืนมา

ดวงจิตหวนครวญคะนึ่งมัน

พระนาม ยังฝังใจประชา

ราชภักดิ์พิบูลตริงตรา น้อมบูชา นිරันคร์ดาล

เรื่องเพลงมั่งกละ

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ” จังหวะ : รำวง ร้องหมู่

หมู่หญิง ประคองโทนคิงทั้งเพลงมั่งกละรำ เสียงมันช่างชวนยั่วรำรำหัวใจ

หมู่ชาย มะมารำกันหน้อยชะเออแม่สร้อยอรทัย อย่างว่าไรเสียเวลาไปป่วยการ

ข. 1 แม่คุณเอ๋ยผ่องพราวแม่สาวครุศาสตร์ รูปทรงระหงปานวาด สวยงามพิลาศบาดจิตบาดใจ
แม่ชื่อเรียงเสียงไร วานบอกพี่ให้ชื่นใจเออ แลเห็นก็ให้นึกรัก ผูกใจสมัครคิดหักใจไม่ได้เลย

ญ. 1 เรียกคะ โทณปาว ๆ ที่แท้ชาวเกษตร ก่อเหตุเจ้าชู้ไม่วาย เซอะมาทำป้อสอแวว ผู้ชาย
อย่างมาทำสวดลาข มาเที่ยววุ่นวายไม่เลขแล เจ้าชู้เกษตรที่แท้ ทำเหมือนไก่แจ้แล้วก็แพ้กกลับไป
(สร้อย.....)

ข. 2 พี่สิ น้องเท่จิ้งหนุ่มวิทย์ยังเข้าท่า ตั้งใจมาหาแก้วดาเขาสื่อกันว่าแม่งามจับใจ
โอ้แม่สาวใจโล บอกพี่ได้ไหมที่ใดเธอเรียน ใกล้ไกลที่จะพากเพียร ไปหามาสู่รู้เอาไว้เถิดเออ

ญ. 2 น้าอดสูใจนักเจ้าชู้ยักษ์ใหญ่ กรู้มกริมกระแจะมาใกล้ เคาะท่าชวนให้จิตใจรำคาญ
นี่แหละสาววิทยาการ จะต้องจัดการพี่ชายโดยไว เจ้าชู้ไม่เลือกสถาน อย่างมาเดินผ่านจัน
จี้คร้านจะหลีกไกล
(สร้อย.....)

ข. 3 หนุ่มอุตสาหกรรมน้ำใจบริสุทธิ์ พี่หลงรักสาวมนุษย์ รักเป็นที่สุดยิ่งกว่าใคร ๆ
อย่าทำเมินรักไกล อย่าให้เสียใจตัดไมตรี ที่แท้ก็อยู่ถีนี่ราชภักดิ์ศักดิ์ศรี พิบูลด้วยกัน

ญ. 3 สาวมนุษย์สังคมไม่หลงลมใครง่าย อย่าทำขี้มเอาใจ ถิ่นนี้จะไม่ปล่อยใจเปลอตัว
ชาติผู้ชายฉันทักแล้ว ไม่อยากพันพัวด้วยกลัวใจ หลอกสาวไปทั่วคณะ ไม่รู้พี่จะละเจ้าชู้เมื่อไร
(สร้อย..... 2 เที้ยว)

พิษณุโลกเมืองมหาราช

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ”

ผู้ร้อง : อ.ครองศักดิ์ ภูมิรินทร์ ร้องนำหมู่

วอลทซ์	พิษณุโลกเมืองมหาราชอาจอง	เกริกเกียรติธำรงคงอยู่ชั่วกาล
	เมืองพระราชสมภพ พระนเรศวรจอมทหาร	มหาราชผู้ฮังการเกินใคร
ฟ็อกซ์ทรีด	เลิศลบบจบแดน	พระนเรศวรพระนามแนบแน่นอยู่กลางใจไทย
	ไม่มีพระองค์ไหนจะธำรงอยู่ได้	อยู่อย่างเป็นไทยมั่นคงตลอดมา
	บัดนี้ชาติไทย	รุ่งเรืองสดใสพัฒนายิ่งใหญ่ทั่วไทยอาณา
	ทั่วโลกพร้อมใจยกให้ไทยทรงศักดิ์	แหละให้สมญาว่าไทยเป็นเมืองทอง
กัวราซ่า	เมื่อถึงพิษณุโลก	ก็คล้ายทุกซ์โสก หายวิโยคดังปอง
	แผ่นดินสองแควเมืองทอง	รุ่งเรืองงามผ่อง ถิ่นทองงามครัน
	ดินด้าทัศน์ทั่ววิไล	ผู้คนหญิงชายน้ำใจงามทั่วกัน
	สถานโบราณสำคัญ	พิษณุโลกนั้น ถิ่นสวรรค์แดนทอง
สโลว์	ขอเดชะ สมเด็จพระมหาราชเจ้า	พระนเรศวรพระคุณล้ำเกล้าเหล่าไทยทั้งผอง
	ขอพระวิญญูณสถิตคุ้มภัยไทยถิ่นแหลมทอง	ให้ไทยผองในความเป็นไทได้นิรันดร

ราชภัฏสุดดี

ทำนอง-คำร้อง : ศศ.ณรงค์ ธรรมคุณ จังหวะ : สโลว์มาร์ช ร้องหมู่

(หมู่ ช - ณ) ขอเดชะ ขัตติยะ องค์ภูมิพล โปรดกาลดล พระราชทานนามมา
ราชภัฏ พร้อมใจ สรัทธา เทิดเกียรติบูชา ถวายพระองค์ ทรงพระเจริญ

(หมู่ ช - ณ) ผองเรารัก สุดหทัย หาใคร ไหนเกิน ดังชวนเชิญ ร่วมหมู่ เชิดชูบูชา
แหล่งเรียนนี้ นื่อง - พี่ สรัทธา ดังจิตวิญญูณ น้อมวันทา สถาบันยิ่ง

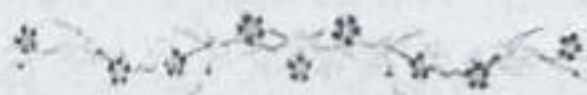
(หนู ช) ปราชญ์ของกษัตริย์ สุขุมคหฬใจเรายัง (หนู ญ) หยั่งรักในศักดิ์ ศักดิ์ศรี พร้อมพลีชีวัน
(หนู ช) แม้นขามเรียน เร่งเรียน เพียรพร้อมพลัน (หนู ญ) มุ่งสร้างสรรค์ ปัญญา สามัคคี
(หนู ช - ญ) ขอเคชะ ชัดคิยะ พระบารมีสดุดีน้อง - พี่ร่วมพลีกายใจ
“ราชภัฏ” ขอธรรมนำชัย ให้เกียรติเกริกไกร ขออวยชัย เชิดชัย...ช...โย

ยุคมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2547 - ปัจจุบัน)

เพลงมาร์ชมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ทำนอง-คำร้อง : “พรพิรุณ” จังหวะ : มาร์ชหนู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ฟูเฟื่องเลื่องลือนามทั่วสยามเกียรติงามขจร
โดดเด่นศักดิ์ศรีด้วยพระราชลัญจกร	สัญลักษณ์งดงามบรรดามพระราชนานสำคัญ
ที่สุดของความภูมิใจราชภัฏรักษาไว้มั่น	เราจักกอบปรกกิจการงาน
ช่วยสร้างสรรค์บ้านเมืองของคน	ถวายแด่ให้มหाराชพระภูมิพล
พระบารมีเลิศล้ำคุ้มเกล้าผองชนทั่วทั้งแผ่นดิน	เด่นธงเขียวขาวโบกสะบัดราวประกาศศักดิ์ดาของเรามิสิ้น
สถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	รำลึกพระคุณแผ่นดินถิ่นแห่งวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลฯ ทุกคน	ตั้งมั่นปฎิญาณตน
จักเทิดทูนปิ่นกษัตริย์ขวัญ	พระผู้ปกครองมวลพสกด้วยความเทียงธรรม
ขอกราบพระยุคลบาทขวัญ	นวัราชจักรีทรงพระเจริญ

ผู้รวบรวม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลภา ศศิวิมล

ดร.ดวงนภา

สราญรมย์

อาจารย์นิภารัตน์

กาญจน์ โชติ

อาจารย์ดวงจันทร์

สราญรมย์

